

TYGŘÍK V NESNÁZÍCH

Rachel Delahayeová

mladá fronta

Tygrík v nesnázích

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Rachel Delahayeová
Tygrík v nesnázích – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

TYGŘÍK V NESNÁZÍCH

Rachel Delahayeová

TYGŘÍK V NESNÁZÍCH

mladá fronta

Pro dva tygříky, Elu a Olivera.

– Rachel

Obsah

Skopičiny	9
Nová stezka	22
Zříceniny chrámu	35
Malý princ	46
Monzun	59
Rozvodněná řeka	70
Vratký most	81
Opičení	93
Tygři útočí	105
Odmítnutí	115
Tygři útulek	127
Zpátky v džungli	139

Skopičiny

„Budeme dělat opice!“ vykřikla Ela a zamávala rukama. Mrňousové ji napodobili tak nadšeně, že rozlili pití po stole. Frantina se na nejlepší kamarádku zamračila. Ela jí měla pomáhat!

„Nerozdováděj je!“ žádala ji.

Tygřík v nesnázích

„Podívej se na ten nepořádek!“

„Jsme v džungli, Frantino. Co čekáš?“ zeptala se Ela.

Děti se rozesmály.

„Jsme v džungli, Frantino. Co čekáš?“ zopakoval Fredík.

Frantina měla co dělat, aby taky nevyprskla smíchy. Její rozpustilý bratránek Fredík slavil páté narozeniny a pozval své kamarády

do Džungle, nového velkého dětského centra, které připomínalo opravdickou džungli. Frantina s Elou přišly Fredíkově mamince pomoci s dětmi, ale když si maminka odešla zatelefonovat, holky se musely o dítě postarat samy. A rázem se většina toho, co bylo na stole, ocitla na podlaze.

„Myslím, že už jsou po jídle,“ prohlásila Frantina.

„Super, tak si konečně můžeme jít hrát,“ zajásala Ela. „Ten, kdo bude u trampolín poslední, je hroch Smrad'och!“

Frantina se rozhlédla po nepořádku v klubovně. Její dobrá

Tygřík v nesnázích

nálada byla okamžitě ta tam.
Trampolíny zbožňovala, ale přece nemohla odejít a nechat místnost v tomhle stavu.

„Běžte napřed, Elo,“ řekla.
„Za chvílku jsem u vás.“

Děti odběhly a Fany začala co nejrychleji uklízet papírové tácky a kelímky. Do klubovny vešel zaměstnanec dětského centra s kbelíkem a mopem.

„Ne, ne, ne. To je naše práce,“ pronesl vlídně a vzal jí tácky z ruky.

„Ale ten nepořádek – je mi trapně...“ Frantina si přečetla pánovo jméno na cedulce. „Pane Lukáši.“

Skopičiny

„Nedělej si starosti, jsme na to zvyklí,“ uklidňoval ji. „Jak vám chutnalo jídlo z džungle?“

Frantině zakručelo v žaludku, když si vzpomněla na tácy s ovocem, které zmizelo hned potom, co dorazilo.

„Abych řekla pravdu, ty hladové opičky zbaštily všechno dřív, než jsem si stihla něco vzít!“ odpověděla.

„Na.“ Pan Lukáš jí podal krabičku s pitím. „Tohle je mangový džus. Potřebuješ energii, když budeš celé odpoledne krotit divokou zvěř!“

Frantina se rozesmála a napila se – džus byl úžasně hustý a sladký.

„Radši už půjdu za ostatními, než úplně zdivočí,“ rozloučila se.

Frantina, už bez výčitek kvůli nepořádku, se vydala hledat skupinku s malým oslavencem. Herní centrum bylo obrovské, se spoustou zón s nejrůznějšími

Skopičiny

aktivitami, Fredíka s kamarády našla na trampolínách. Zaskákali si a pak zamířili do Opičí místnosti.

Uprostřed stála obří šplhací konstrukce, která sahala až do stropu a ze všech stran ji obklopovaly záchranné sítě. Ela právě ručkovala po vysokých vodorovných příčkách a Fredík s kamarády ji s nábožnou úctou sledoval zdola.

„Umíš to taky, Fančo?“ zeptal se Fredík.

„Frantina na to nemá sílu,“ zavolala Ela z výšky. „Musíš mít výdrž jako Ela Veliká.“

„Ela Veliká... spíš *velká gorila!*“ utahovala si z ní Frantina.